

25 april 2026

Terugblik 'Herinneren met Sietske van Oogen'

Op 25 april 2026 was Sietske van Oogen te gast in het Huis van Haven programma "Herinneren Met". Zij pakte de kansen die voorbij kwamen.

door Thijs Wartenbergh

***"Almere was mijn universiteit'
Vermoeden over 'handje-klap' bij Goede Rede***

Het is maar goed dat de echtgenoot van Sietske van Oogen, Frits, destijds - in 1977 - bij de eerste bewonersbijeenkomst in voormalige basisschool De Bijenkorf noteerde dat Sietske (die zelf niet aanwezig kon zijn) zich actief wilde inzetten voor de gemeenschap. Anders was haar politieke carrière wellicht anders gelopen, of in het geheel niet van de grond gekomen. Zij sprak tijdens een lezing in het Huis van Haven over haar pionierstijd in Almere Haven: ze belichtte haar eigen betrokkenheid en benoemde twee opmerkelijke politieke verwickelingen die haar zijn bijgebleven.

Sietske van Oogen (1949) was in 1976 niet een inwoner die je bij de eerste nieuwkomers logischerwijs zou verwachten: iemand uit Amsterdam. Almere diende immers, als overloopgebied, om de woningnood van de hoofdstad te lenigen. Ze kwam met haar gezin uit Drenthe. 'Daar dreigde ik een groene weduwe te worden. Ik voelde me er een vreemde. Ik moest daar weg. Een advertentie voor een chef-kok bij café-restaurant De Roef in het nieuwe Almere Haven, bracht uitkomst. Frits reageerde daarop en werd aangenomen. Daarmee waren we economisch gebonden en werden we zelfs het vijfde gezin dat de sleutel van zijn woning in ontvangst mocht nemen: een ruim huis met een enorme tuin, zonder meer een cadeautje.'

Haven sprak haar des te meer aan omdat in deze omgeving weliswaar mensen vreemden voor elkaar waren, maar ze waren daarmee tegelijkertijd allemaal gelijk, redeneerde ze. Van Oogen meende dat deze omgeving een mooie gelegenheid vormde om een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van een nieuwe community. 'Ik wilde me uiten. Of via een toneelvereniging of de politiek (een gevatte toehoorder tijdens haar lezing zei dat het bijna hetzelfde is...). Het werd het laatste, en dat was niet helemaal toevallig.'

Interesse

Ze was zich namelijk steeds meer in de politiek te interesseren. Maar bij welke partij zou ze zich definitief willen voegen? De PvdA had wel wat, de CHU die liever niet, de VVD ook niet onaardig. Maar toen in 1966 de liberaal-socialen en de sociaal-liberalen, zoals ze zei, zich bundelden tot D66, toen was het voor haar duidelijk: dat werd haar partij, tot de dag van vandaag.

Hoe ging het er eigenlijk toe in die eerste maanden? 'Op de eerste plaats was er een sterk gevoel van dingen samen doen, elkaar helpen, plannen maken, verenigingen oprichten, het ging eigenlijk heel soepel allemaal. Onder het motto 'De stenen zijn gestapeld, de mensen maken de stad', gingen we aan de slag, we zetten onze schouders eronder. We wilden er samen iets moois van maken', aldus Van Oogen.

Politiek gezien viel Almere aanvankelijk onder het in Lelystad gevestigde Openbaar Lichaam Zuidelijke IJsselmeerpolders (ZIJP), gevestigd in Lelystad. De ZIJP nam het bestuurlijke aspect van de nieuwe stad voor haar rekening, de Rijksdienst voor de IJsselmeerpolders (RIJP) was verantwoordelijk voor de inrichting van het nieuwe land. Almere was een soort dependance van de ZIJP.

De eerste verkiezingen in Almere vonden plaats in 1978 voor de Adviescommissie Almere (ACA), een voorloper van de gemeenteraad - de eerste formele gemeenteraad zou in 1984 worden geïnstalleerd. Voorzien van de noodzakelijke, ambtelijke ondersteuning. Want we hadden het hier nog over 'politieke groentjes'. Van Oogen: 'Voor de kandidaten, elf voor zes plekken, was het een kwestie van op de zeepkist klimmen en jezelf verkopen, als het ware. Je stond er op persoonlijke titel'.

Op 21 mei 1978 gingen 1182 kiesgerechtigde Almeerders naar een van de twee stembussen om die Adviesraad te kiezen. Met een opkomstpercentage van 75,53 procent bleek de betrokkenheid van de Almeerders groot. De PvdA bleek de winnaar met 13 zetels, gevolgd door de Algemene Partij Almere (APA), het CDA. De CPN greep 1 zetel. Irene Visser, Peter de Jonge en Rob de Boer kwamen onder anderen bovendrijven na deze verkiezing. Van Oogen was voorlopig reservelid. Om voldoende te kiezen te hebben, was APA aan het stemformulier toegevoegd.

De Almeerse, terugkijkend, stelt dat ze aanvankelijk nog even de (bestuurlijke) kat uit de boom keek. 'Moet ik degene zijn die de snelgroeiende stad mede sturing gaat geven? Kan ik die verantwoordelijkheid aan, vroeg ik mezelf af. Ik vond dat ik eerst moest bewijzen dat ik daartoe in staat was.'

Oudercommissie

Dat bewerkstelligde ze via de nodige zelfstudie en door ruim vier jaar plaats te nemen als voorzitter van de oudercommissie van de katholieke basisschool De Loofhut. 'En dat voor iemand die protestant gedoopt is', lacht ze. Zo vreemd was dat echter ook weer niet. Ze had al eerder aangetoond het oecumenische gedachtegoed van de Goede Rede aan te hangen.

Daarna volgde het raadslidmaatschap namens 'haar' D66 en werd ze vervolgens wethouder (1994-1998). Een lange periode trok ze daarbij op met steun en toeverlaat Jan de Vletter.

Welke opvallende politieke verwickelingen kan ze zich nog herinneren? 'Pikant was toch wel het plan voor de bouw van een stadskantoor in Haven. Landdrost Han Lammers had architect Cees Dam benaderd om iets te ontwerpen: dat werd een 'glazen pyramide', dat was de naam die het plan kreeg. Een tegenhanger van het donkere, roestige cortenstalen Corrosia van de RIJP, dat een plek moest krijgen waar nu de school de Meergronden staat. Dat item kwam op de agenda van de Adviesraad. In grote meerderheid werd tegen gestemd. 'Het was te zot voor woorden dat wij in Haven een duur gebouw zouden krijgen terwijl in Stad een stadhuis zou komen. Lammers moest vervolgens met hangende pootjes terug naar Cees Dam. Hij moest hem het slechte nieuws brengen, dat een apart stadskantoor van de baan was (in plaats daarvan werd gekozen voor een kantoor in de Kerkstraat). Geen al te grote ramp voor de architect: hij mocht vervolgens het stadhuis in Almere Stad ontwerpen.'

Goede Rede

Een andere kwestie was de Goede Rede: wat voor kerk moest dat worden? Bouwpastor Dirk Visser leidde dat proces. De bevolking kreeg inspraak en mocht uit drie ontwerpen kiezen. De Almeerders gaven de voorkeur aan een wat klassiekere oplossing dan de winnende inzending die de bijnamen de 'puntdak' en de 'patatzak' meekreeg, vanwege het schuin aflopende dak, aldus Van Oogen. 'Dat uiteindelijk toch het plan van Steen en Tuynhof als winnaar uit de bus kwam, dat met het afwijkende uiterlijk dus, deed nogal wat wenkbrauwen fronsen. Er ontstond een sterk vermoeden dat een handjeklap had plaatsgevonden tussen Visser en de winnaars. Ik zeg: 'een sterk vermoeden'. Ook de Raad van Overleg had haar twijfels: 'Is dit wat we wilden?'. Gelukkig, zeg ik achteraf, is de keuze voor de winnaar juist gebleken. Iedereen is blij met wat er nu staat. Het is een prachtig gebouw met een geweldige akoestiek.'

Afrondend: hoe kijkt zij op haar werkzame leven in Almere terug? 'Ik denk dat ik hier meer kansen heb gekregen om me als persoon te ontwikkelen dan ik wellicht ergens anders had gehad. Ik geloof niet dat ik elders de politiek was ingegaan. In het begin kon je rustig kijken en uitproberen of je dat wat leek. Hier moest, zeker in het begin, alles nog ontwikkeld worden. Dan is het echter wel een beetje de kunst om te zien wat er op je pad komt en of je daar wat mee kunt. Veel is het gevolg geweest van omstandigheden. Ik denk dat ik in diverse situaties mijn kansen heb gepakt. Daar moet je dan ook niet bang in zijn. Ik heb overigens, mede daardoor, nooit ergens voor hoeven solliciteren haha. Alles overziend, zeg ik wel eens: Almere was mijn universiteit en Han Lammers, landdrost en vervolgens burgemeester, samen met prof. dr. Roel van Duijn, topman van de Rijksdienst voor de IJsselmeerpolders, waren mijn professoren. Ofwel, ik heb veel praktische ervaring kunnen opdoen die me in mijn verdere politieke loopbaan van pas is gekomen.'